

[Finansministeren.]

nok det med skattefradragsreglen, der ligger bagved.

Jeg vil gerne sige her fra folketingets talerstol, at jeg ikke har haft skattefradragsreglen i hovedet på noget tidspunkt, da dette forslag blev udarbejdet, og hvis det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Foged ikke gik og tænkte så meget på denne skattefradragsregel, tror jeg, at vi meget hurtigere kunne nå til overensstemmelse vedrørende dette forslag. Men når man endelig taler om evneprincippet, må man ikke glemme, at hvis en mand bruger disse penge, har han ikke evne til at betale skatten, når der er gået 3-4 år, og derfor holder påstanden om, at oppositionspartiernes forslag i særlig grad skulle tilgodese evneprincippet, ikke stik. Den beskatningsform, jeg har foreslået, og som flertallet går ind for, er langt klarere og enklere og, hvad jeg lægger afgørende vægt på, langt mere i overensstemmelse med det, man — også det ærede medlem hr. Poul Møller — søger hen til inden for beskatningen, nemlig en proportional beskatning over så store indkomstintervaller som vel muligt.

Vi har endvidere haft en del diskussion om, i hvilket omfang man kan sige at forslaget har tilbagevirkende kraft. Jeg forstår det sådan, at man fra alle sider var enig om, at de ændringsforslag, jeg har stillet, har modereret væsentligt på dette punkt. Det spørgsmål, man nu rejser, og som jeg forstår man ønsker at diskutere mellem anden og tredje behandling, er, i hvilket omfang forslaget skal have fremadvirkende kraft. Og det er et ganske interessant spørgsmål. Det er nævnt her af det ærede medlem hr. Niels Andersen, at hvis det skulle have fremadvirkende kraft på allerede tegnede forsikringer, ville det af nogle blive betegnet som en gemenhed, medens det ærede medlem hr. Niels Andersen på en fortrinlig måde nåede frem til at sige, at det gav større ensartethed og rimelighed. Deraf kan det ses, hvor forskelligt man kan se på det. Nu har jeg altid syntes, at man skulle være varsom med at bruge ord som „gemenhed“, og jeg synes det i særlig grad, når det drejer sig om noget i vor tilværelse så lidet betydningsfuldt som penge og skatter. Mon

ikke man skulle være lidt mere forsigtig i fremtiden med at anvende et så hårdt udtryk om en lovbestemmelse?

Jeg forstår, at vi skal drøfte det rejste spørgsmål i et udvalg, men jeg gør opmærksom på, at det vil være i strid med alle hittidige principper, hvis man vil hævde, at for folk, der har indgået en kontrakt, bør skattelove under ingen omstændigheder blive anderledes end den dag, da de pågældende indgik denne kontrakt. Hvis man fastholder dette princip, vil man aldrig kunne ændre en skattelov med nogen som helst virkning undtagen måske for anden eller tredje generation.

Man har videre i udvalget i forbindelse med dette forslag ført en del drøftelser om forsikringsvæsen, beskatning og kludetæpper. Det sidste er et udtryk, som den tidligere formand for landsskatteretten, hr. Hiort-Lorenzen, har anvendt i en kronik, og det er særlig det ærede medlem hr. Foged, som har peget på, at vort skattesystem ligner et kludetæppe. Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Foged, at det er ikke mit kludetæppe; det er ikke mig, der har gennemført disse særdeles indviklede regler, som er betegnet som et kludetæppe af den forhenværende formand for landsskatteretten.

Når det ærede medlem hr. Foged siger, at vor lovgivning vedrørende forsikringsbeskatning er indviklet, er det værd at gøre opmærksom på — hvad jeg også sagde ved første behandling — at den første og væsentlige årsag hertil er de indviklede forsikringer, som selskaberne finder på og derefter tegner, og når det ærede medlem hr. Foged mener, at vi kunne indføre en slags toldlov — det er det ærede medlems eget udtryk, og jeg går ud fra, at det ikke betyder, at det ærede medlem har forladt frihandelsteorien, men at han tænker på en art skematisk opstilling — så må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at det ville betyde, at vi skulle fastlægge, hvilke forsikringsformer forsikringssselskaberne skulle have lov at anvende. Det har vi imidlertid diskuteret i udvalget, og jeg har givet udtryk for, at det er en tanke, man kan tage op til overvejelse. Om forsikrings-selskaberne bryder sig om den, kan man nok have sine tvivl om; og om det vil være helt rimeligt at føre den ud i livet så stringent,